

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ

ΤΑ ΣΚΑΝΔΑΛΑ ΤΗΣ ΘΘΝΙΚΗΣ ΑΥΛΗΣ

Τι έλεγαν στην «Ωραία Ελλάδα».—Τά όργια μέσα στη «Σπηλιά του Σωκράτη!»—Η κυρίες της άριστοκρατίας και η μετα-μεσονύχτιες έκδρομές τους.—Ο Γιόζεφ στέ δωμάτιο του «Θάνατος».—Οι έρωτες της Αμαλίας και του Καλλέργη.—Ο που έ Γαρδικιώτης Γρίβας παθαίνει ξαφνικό παραλήρημα.—Μία επίθανάτιος αποκάλυψις.

Στά χρονικά της Αθηναϊκής κοινωνίας, ή από του 1848 μέχρι του 1858 πενταετία σημειώνεται ιδιαίτερος για την επίδημια των σκανδάλων, ή καλλίτερα των σκανδαλωδών φημών, που συντεράζον την μικρή τότε πρωτεύουσα.

Η διαδόσεις αυτές άρχισαν να κυκλοφορούν κατά το Δεκέμβρη του 1848, στην άρχή κορυφή, έπειτα όμως να σηζητούνται φανερά στο καφενείο της «Ωραίας Ελλάδος» στο «Πράσινο Δενδρί» και στα θέατρα. Τά όνόματα των κυριών της Αύλης και άλλων άναφέροντο χωρίς καμιά εύλάβεια και ή φαντασία ώργιαζε εις βάρος των.

Στις τελευταίες μέρες του έτους αυτού, ένας ύπάλλλλος της Γερμανικής Προσεβείας έφειλονίκησε μ' ένα Αθηναίον άνώτερον ύπάλλλλον, γνωστό κατακτητή και άλληλοβριστήκανε. Τό επεισόδιο έσταμάτησε ως έδω, αλλά ή γλώσσες των καφενεοβίων βόηκαν καινούργια τροφή. Και όταν ο Γερμανός διπλωμάτης έπέδρε την όμορφη γυναίκα του και φώναγε από τας Αθήνας, ή διαδόσεις έπολλασιάστηκαν. Στην ίδια εποχή, μιά από τις γνωστότερες φαναριστιές οικογένειες των Αθηνών έδωκε ένα άχρηστο καμαριέρο, που άντι να καταγίνεται στη δουλειά του έκοιτάζε από τις κλειδαρό-τροπες. Ο ύπνρέτης αυτός μένεα πνεύματος έναντίον των πρώην κυριών του, άρχισαν να ξερονά όσα μπορούσε να γεννήση ή βδελυρή φαντασία του. Παρίστανε τους Φαναριστιές αυτούς ως ανθρώπους για κρεατάδα, που ήσαν στας Αθήνας να διαφθειρόνται τα χερσάτα ήθη. Για ένα άν' αυτούς ή διαδόσεις έλεγαν ότι συντηρούσε ολόκληρο χαρέμι, τό όποιον έπλούτιζε μέ κοριττίνα που τους έστελναν τάχα οι πράκτορες του κατ' άρχάς από την Ανατολή και έπειτα από την έλεύθερη Ελλάδα. Έπειδή δέ ο άνθρωπος εκείνος είχε πραγματικώς φήμη μισάνθρώπου και ιδιοτρόπου, και έπειδή τό σπίτι του ήταν πάντα κλειστό—άν και πλούσιος δέν ήθελε να δέχεται κανένα—ή φήμες βόηχαν έδαφος κατάλλλλλο και καρποφόρησαν. Στο τέλος ο άνθρωπος άήδισσε, πούλησε τό σπίτι του και έφυγε από την Ελλάδα.

Στό 1850 μιά τρομερή φήμη έκυκλοφόρησε στην πόλι. «Οτι κάποιες κυρίες ύψηλής περιούλης έπήγαιναν την νύχτα στο γνωστό μέ τό όνομα Φυλακαί του Σωκράτη» σπήλαιο του λόφου του Φιλοπάππου και ή (όπως άναφέρει ο ιστοριογράφος) «παρεδίδοντο εις παννύχτια και όργια». Δέν έφταναν πάλι στις Αθηναίες κυρίες τά σπίτια τους και ή φαντασία τις παρίστανε να ζητούν να συνεχίσουν τά όργια και στις σπηλιές.

Έλεγαν λοιπόν ότι από τά μεσονύχτια έως τό πρωί μπορούσε να ιδή κανείς πυκνές σκιές να διασχίζοντο όλα τά γύρω από την Άκρό-πολι μέρη και να διευθύνοντο στη Σπηλιά του Σωκράτη, όπου «διεδραματίζοντο σκηναί μεταφερθείσαι εις τας έποχάς μας από των Ρωμαϊκών χρόνων!»

Έν όσφ ή διαδόσεις αυτές δέν είχαν ώρισμένη μορφή, κανείς δέν άνησυχούσε και όλοι εύχαριστιόνταν να τις έπαναλαμβάνουν, μάλιστα προσθέτοντες και δικές τους λευτερόμενες. Άλλά, ύστερ' από λίγο άρχισαν ν' άναφέρονται και όνόματα νότιων οικογενειών. Η διαδόσεις έλεγαν ότι ύπνρησε στας Αθήνας σύλλογος μυστικός κυριών που είχαν ζηλέψει τη δόξα της Μεσοαίνας, πρόεδρος δέ αυτών ήταν ή γυναίκα ενός «διακεκριμένου έν τη πολιτεία άνδρός»!...

Όταν τέλος τά πράγματα πήρανε μιά τέτοια ώρισμένη μορφή, ή Αστυνομία ένόμισε ότι έπρεπε να έπεμβη. Πέντε έννομοτάραχη μέ άνάλογο αριθμό χωροφυλάκων διεισέδρασαν από τό βράδι στο έδρα τά σημεία από τά όποια ήτο δυνατόν να περάσουν οι τρομεροί όργιασταί. Άντι όμως των μεταξωτών κυριών της άνωτάτης άριστοκρατίας και των κομψών κατακτητών, τους όποιους έφραντίζονταν οι διαδόσεις, οι άστυνομικοί που έπαραιμόνευαν είδαν τρεις άλλτες Μαιτέζους που τρεκλίζανε από τό μεθισί τους και ηγαίνανε να κοιμηθούν στην συνειδημένη τους κατοικία.

Στην περίοδο αυτή άναφέρεται και τό τερατώδες σκάνδαλο του καμαριέρο του «Θάνατος» έξοχωμένου και μεγαλοποιούμενο έκανε τό γύρο των άντιδυναστικών κύκλων της εποχής. Συνέβαινε δηλαδή τό εξής: Η μεγάλη εργασία στην όποιαν υπεβάλλετο ο Βασιλεύς, για να άνακληρώση μιά κάποια έλαττωματική αντίληψη που του έφερνε ένα είδος νύστας και ο καυμένος ο «Θάνατος» άποκοιμώτανε άπάνω στην πολυθρόνα του. Φαίνεται όμως ότι ή ύψηλι αυτή, σιγά-σιγά ύπεχώρησε και την διαδέχτηκε ή αντίθετη κατάσταση. Μιά τρομαχτική άβνητα που κρατούσε τρία και τέσσερα ήμερώνυχτα. Οι γιατροί διατάζανε έλάττωσι της εργασίας και μακρουούς περιπάτους. Ο Βασιλεύς παρήτησε τό Πεδίον του Αρεως όπου έκανε τον καθημερινό του περίπατο και έπήγαινε στον παλιόρομο Έλαιώνα, ο όποιος τον κειρό έξενινο ήταν πυκνότατος. Ο «Θάνατος» κατάβαινε από τ' άμάξι του ή από τ' άλογό του κοντά στο έκκλησάκι του Αγίου

Σάββα, έμπαινε στο δεντροφυτεμένο μέρος και ή έπερατούσε μόνος του ή έκανε γυμναστικές άσκήσεις.

Ο περίπατος όμως και ή γυμναστική δέν ώφέλησαν τον Βασιλέα και οι γιατροί άπεφάσισαν να συστήσουν στον ύψηλό πελάτη τους να πίνη λίγο κρασί και κατά τό γεύμα και λίγη ώρα πριν πάη να κοιμηθή.

Και έδω παρουσιάζεται στη σκηνή άλλο πρόσωπο, τό όποιον έγνώριζαν τότε όλοι οι Αθηναίοι. Ήταν ο ιδιαίτερος θαλαμηπόλος του Βασιλέως, ο Βουαρός Γιόζεφ νεαρότατος άκόμη που άγαπούσε πολύ τη πύρα, στην Ελλάδα όμως άγάτης έπίσης και τό ρεσινατό. Έλεγαν λοιπόν ή διαδόσεις, ότι όσο κρασί άφηνε ο Βασιλεύς τό ρουφούσε ύστερα ο καμαριέρος του. Ύστερ' από τό γεύμα, ο «Θάνατος» έπήγαινε στο δωμάτιό του, σε κατάστασι όχι έντελώς εύχάριστη, τον άκούλουθούσε δέ ο Γιόζεφ, ο όποιος είχε την έντολή να γδύνει τον Βασιλέα. Ο Βουαρός αυτός είχε κατορθώσει να γίνη ειδικότες στο λύσιμο των τσαρουγιών του «Θάνατος», τά όποια κανένας δέν έβυνε τόσο εύκολα λόγω του πολυπλόκου τρόπου που έδενονταν.

Σύμφωνα μέ τις διαδόσεις, ή κρασοποσία έξακολουθούσε στο βασιλικό θάλαμο, έως ότου ο Βασιλεύς έπερτε μεθυσμένος στο πάτωμα και μετά πέρα τούφα στη μεθύσι ο θαλαμηπόλος του!

Άξαρνα όμως ο Γιόζεφ μετετέθη στους Σταύλους. Τό πράγμα έσοχολιάστηκε και έκανε τό γύρο του στα καφενεία. Και τότε ειπα ότι ή σκηνές του βασιλικού θαλάμου έγενιαν γνωστές στην Αμαλία, ή όποια μέ την έπιμονή της κατώρθωσε να έπιβάλη στο Βασιλέα να γδύνεται στη δική της κάμαρα και έπειτα να ηγαίνη στη δική του. Έξ άλλου έπεισε τον «Θάνατος» να στείλη στην ύπνρεσι των σταύλων τον Γιόζεφ για να μη διωχθή ο έλευίνος αυτός ύπνρέτης και βρή νέα τροφή ή κακογλωσσία!

Ο Γιόζεφ άρχισε να βρίζη τους βασιλείς και να διαδίδη διάφορες συκοφαντίες. Τότε ή Αμαλία διέταξε τό διευθυντή να τον βάλουν σ' ένα καράβι και να τον στείλουν στην πατρίδα του.

Αργότερα ή κακογλωσσία άφησε τό Βασιλέα και έπιασε τό Βασιλίσα. Σήμερα ο ένας αυλικός, άθριο ο άλλος ήταν έρωμένη της. Άφου τό καφενείο της «Ωραίας Ελλάδος» ώργιασε μέ της ήδην σχέσεις της Αμαλίας μ' έναν από τους στρατηγούς του Άγώνος, άρχισε ν' ασχολήται μέ τους έρωτές της και μέ τον πρωτεργάτη του κινήματος της Γ' Σεπτεμβρίου τον Άρχειο στρατηγό Καλλέργη. Διάφορες συμπλώσεις έχρησιμοποιήθηκαν για να στρηξουν την άσυστατη αυτή κατηγορία. Η διαδόσεις έλεγαν ότι ο Καλλέργης (ο όποιος, άς σημειωθή, είχε γυναίκα την ώραιότατη Σοφία Ρέντη) έπεισε γι' αυτό στη δυσμένεια του «Θάνατος» και διατάχθη ν' άπομακρυνθή από τας Αθήνας.

Μετά τον Καλλέργη, ή κακογλωσσία έδωσε έραστή στην Αμαλία ένα από τους διαπεπεστέρους πολιτικούς της εποχής. Ο πολιτευτής αυτός, που άντιπροώπησε, στη Βουλή τό θεμελιώδες φιλοβασιλισμό, έγενιαν γρήγορα ο στόχος των άντιπολιτευόμενων, οι όποιοι ήθελαν έτσι να εξηγήσουν την άφοσίωσί του στο θρόνο.

Στην επίδρασι της συκοφαντικής αυτής άτμοσφαιρας πρέπει ν' άποδοθή και ένα επεισόδιο που άναφέρουν τα σκανδαλώδη χρονικά της εποχής: Έλεγαν δηλαδή ότι σ' έναν περίπατο που έκανε ή Αμαλία έφωφως ως τό Παλαιό Φάληρο, άκούλουθούμενη από τό φουστανελλοφόρο ύπασιστη της Γαρδικιώτης Γρίβα, ο ύπασπιστής, ζωηρός άνθρωπος του Άγώνος, έξέφρασε τον ένθουσιασμό του στη Βασιλίσα μέ λόγια κάπως θεμελιώτερα από όσα θάρρησε. Η Βασιλίσα έφριξε στον ύπασπιστή ένα βλέμμα τόσο έκφραστικό, ώστε ο Γρίβας όχι μόνο έώπισσε, αλλά και όταν γύρισε στο Παλάτι άρχισε να ύποκορνείται ότι έχει πυρετό, μέ παραλήρημα και να μη τον συνειρίζονται τί λέη, γιατί είναι πολύ άρρωστος. Η Αμαλία, εκ φύσεως άγαθή καρδιά, έκανε πως πίστεψε ως άληθινή την εξήγησι αυτή και ειπε:

—Μά φαίνεται από τό χρώμά σας, κύριε Γρίβα. Πηγοίνεται να ήσυχάστε. Άθριο θα είσθε καλλίτερα. Χαίρετε!

Ο ύπασπιστής έξακούλούθησε να κατέχη τη θέσι του, αλλά προσεγγίστερος πειά!...

Όλα αυτά όμως ήταν έλευινές συκοφαντίες. Η Βασιλίσα Αμαλία, δύναται να θεωρηθή ως βεβαίωτοτατον, ότι έπέρασε τη ζωή της άγνή και άσπιλη. Ίατρική εξέτασις που έγινε μετά τό θάνατό της απέδειξε, ότι ή άτυχη βασίλισσα κατέβαινε στον τάφο άνέγγιχτη, όπως ήταν και όταν ήρθε στον κόσμο.

Η ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ «ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ»

ΘΑΥΜΑ ΕΜΦΑΝΙΣΕΩΣ.—ΥΛΗ ΕΚΛΕΚΤΗ ΚΑΙ ΕΠΙ-ΚΑΙΡΟΣ.—ΜΕ ΔΙΧΡΩΜΟΥΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΣ ΕΙΚΟΝΑΣ

Μεταξύ των άλλων περιεχομένων της συγκαταλέγονται και τά εξής: «Η τραγωδία του καταδρομικού «Ποτέμνιν», «Η νεκρικός μάσκες μεγάλων άνδρών», «Οι νάνοι διά μέσου των αιώνων», «Οι σαράνα πεπτήρες» πρωτοχρονιάτικο διήγημα του Κομπέ, «Ερωας, χόρημα, αίμα» Ρωσσικό διήγημα, «Στο Ντάνογιον» διήγημα του Μπορντώ, ή «Ιστορία του Γαϊδάρου» κλπ.